

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 22. maj 2012

/ J.nr. 2012 - 3614

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 8. maj 2012 følger hermed social- og integrationsministerens svar på spørgsmål nr. 2 til L 157: Forslag til lov om ændring af forældreansvarsloven, retsplejelove og lov om Det Centrale Personregister (Ændringer om følge af evalueringen af forældreansvarsloven).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Tom Behnke (KF).**

Spørgsmål nr. 2:

"Hvad har ministeren tænkt sig at gøre ved, at forældreansvarsloven ved uenighed om fordeling af barselsorlov og/eller forældreorlov hindrer ansvarlige og forældreegnede fædre/samværsforældre i at afholde orlov med barnet?"

Svar:

Spørgsmålet om fordeling af barselsorlov og/eller forældreorlov er ikke reguleret af forældreansvarsloven, men loven giver derimod mulighed for at fastsætte samvær mellem barnet og den forælder, som barnet ikke har bopæl hos.

Det følger af loven, at afgørelser om samvær – ligesom andre afgørelser efter loven – skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet. Samværets omfang fastsættes ud fra en individuel vurdering af, hvad der er den bedste mulige løsning for det enkelte barn i den konkrete situation.

Det er muligt at søge om fastsættelse af et udvidet samvær i en periode, f.eks. med den begrundelse, at man ønsker at afholde forældreorlov. Hvorvidt en sådan ansøgning vil blive imødekommet afhænger dog af, om det vurderes at være bedst for barnet.

Om det nærmere omfang af et samvær kan det oplyses, at der efter forældreansvarsloven kan fastsættes samvær inden for en ramme, der går fra

f.eks. en halv times varighed og op til f.eks. 7 dage ud af 14 dage (samvær halvdelen af tiden/deleordning). Det er i praksis slået fast, at det også er muligt at fastsætte samvær af et andet antal dage end 7 dage ud af 14 dage, men som også udgør "halvdelen af tiden", f.eks. 14 dage ud af 28 dage, hvis denne løsning er bedst for barnet.

Særligt om samvær med mindre børn følger det af forarbejderne til loven, at dette samvær kan tilrettelægges med større hyppighed, end det var tilfældet under den tidligere gældende lovgivning.

Ifølge vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær kan der i barnets første levemåneder, dvs. de første 4-5 måneder, fastsættes hyppige, men måske ganske kortvarige samvær mellem samværsforælderen og barnet, og dette samvær vil gradvist kunne optrappes i takt med barnets alder. Et sådant samvær vil f.eks. kunne være hyppige, kortvarige samvær af ½ - 1 times varighed, således at der kan tages hensyn til barnets samlede pleje- og omsorgsbehov. Ved vurderingen af omfanget af samværet i disse situationer skal der ikke sondres mellem situationer, hvor der allerede er etableret kontakt mellem samværsforælderen og barnet, og situationer, hvor der ikke er en sådan kontakt, f.eks. fordi forældrene er gået fra hinanden før eller lige efter barnets fødsel.

I relation til samværets omfang og hyppighed kan det ifølge vejledningen få betydning, om der allerede er etableret en følelsesmæssig kontakt mellem barnet og samværsforælderen, eller om der er tale om etablering af en sådan. Er der ikke etableret en kontakt, kan der i begyndelsen fastsættes hyppige samvær af kortere varighed, således at der gives gode vilkår for at etablere en tæt tilknytning mellem barnet og samværsforælderen. Dette samvær kan efter en periode optrappes til samvær af større omfang. Hvis barnet og samværsforælderen allerede på tidspunktet for fastsættelse af samværet har etableret en følelsesmæssig relation, vil der i mange tilfælde kunne fastsættes samvær med overnatning med små børn i 9-12 måneders alderen.

Karen Hækkerup

/ Malene Vestergaard